

Jiří Čapek má starostování v rodině

Starosta Hlohové připravuje obec pro přísun nových obyvatel a řeší, jak naložit s tamní školou



STANISLAV ŠEBEK

Hlohová – Jiřímu Čapkovi je šestačtyřicet let a starostu Hlohové dělá už sedmáctým rokem. Starostování má hlohovský rodák takřka v krvi – starostu obce dělal už jeho dědeček od roku 1936 do roku 1970 a po revoluci i jeho matka. Pracoval jako řidič, nyní podniká ve stavebnictví a autodopravě a má tři děti. **Kolik má Hlohová v současné době obyvatel?**

Máme kolem dvě stě padesáti obyvatel. A trochu se to v poslední době zvedá. Do měsíce doděláme plyn ke dvanácti parcelám, které už mají hotovy všechny ostatní inženýrské sítě a jsou připraveny pro zájemce. Pět z nich už je prodáno a připravujeme ještě dalších dvanáct.

Co podle vás láká nové obyvatele do Hlohové?

Myslím, že máme dobrou cenu – 200 korun za metr čtvereční zastavovaného pozemku a i dopravní obslužnost je tady v obci dobrá.

Co všechno u vás najdete a jaké akce každoročně pořádáte?

Máme tu prodejnu ZKD Sušice, hospodu, školu, kterou bohužel budeme letos zavírat, či fotbalové hřiště. Fungují u



STAROSTA Jiří Čapek v sále hlohovské hospody. Foto: Deník/Stanislav Šebek

nás fotbalisté, myslivci, dobrovolní hasiči. Hasiči pořádají každoročně hasičský bál, poutovou zábavu, stavení májky, potom pořádáme dětský den, maskarní, nedávno jsme také oslavili devátý ročník masopustu či připravili posezení pro důchodce.

Máte už nějaký plán, jak naložit s nevyužitou budovou školy?

V nejbližší době začnu shánět nějakou organizaci, která by mohla na školu sehnat dotaci na vybudování například nějakého sociálního domu nebo něčeho podobného. Zatím tam máme jeden obecní byt a knihovnu. Je to celkem pěkná oprávněná nemovitost, nejraději bych byl, aby se v ní začalo hned něco dělat. Byla by škoda ji zavřít a nechat tam pavouky hrát fotbal.

Co jste v posledních letech v obci vybudovali?

V roce 1996 jsme udělali rekonstrukci školy, dostala no-

vou střechu, krov, plynové topení, při druhé rekonstrukci se pak vyměnila okna. V roce 1997 jsme dokončili plynofikaci obce, který si nechal zavést dost lidí. Při inverzi máme totiž docela problém s lokálními topidly, jsme v údolí a vždy tu bylo hodně dýmu. V roce 2007 jsme pak zkolaudovali vodovod, opravili jsme také místní hospodu, která dříve bývala v Kulturním domě, který ale přestal vyhovovat a byl pronajat. Doufám, že se nám ho jednou opět povede obnovit, je v něm totiž mnohem větší sál než v budově současné hospody.

Jak by měl kulturní dům po obnově vypadat?

Mám představu, že by se z něj udělalo takové multifunkční centrum, kam by se dalo chodit cvičit, využívat na pořádání zábav, vybudovat tam možná dráhu na bowling nebo něco podobného. Naše

hospoda je spíše na menší akce a někdy je tu i dost plno. Ale rekonstrukce Kulturního domu by vyšla řádově na několik milionů korun, takže s ní počítáme spíše vzhledově. **Na čem nyní pracujete?**

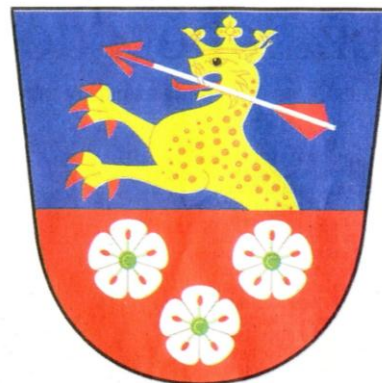
Připravujeme čistírnu odpadních vod a kanalizaci za řádově desítky milionů. Úřadovna nám byla malá, byly to vlastně pořád takové provizorní podmínky. Bude tedy přidělavat jednu místnost, kde bývala kůlna na dříví, opravíme terasu, vybudujeme záchod, bude se zavádět voda a podobně. Mělo by nás to vyjít na přibližně 330 tisíc a do konce dubna bychom mohli mít nový úřad hotový. **Děje se ve vaší obci něco, co vás trápí?**

A letos?

Letos děláme například rekonstrukci obecního úřadu. Úřadovna nám byla malá, byly to vlastně pořád takové provizorní podmínky. Bude tedy přidělavat jednu místnost, kde bývala kůlna na dříví, opravíme terasu, vybudujeme záchod, bude se zavádět voda a podobně. Mělo by nás to vyjít na přibližně 330 tisíc a do konce dubna bychom mohli mít nový úřad hotový. **Děje se ve vaší obci něco, co vás trápí?**

Máme v obci dětské hřiště a do dnešního dne se nemůžeme dohodnout s majitelkou na ceně, abychom tam mohli něco pěkného vybudovat. Už asi čtvrtý rok se opravuje krov na kostele sv. Jiljí, na což každý rok církvi také přispíváme, a starost nám tam dělají hejna holubů, nedávno se odtaumt ukližela asi šedesáticentimetrová vrstva holubinců.

OBEC HLOHOVÁ



Obec Hlohová leží v mírně zvlněné krajině na pravém břehu říčky Zubřiny těsně nad jejím soutokem s Radbuzou. Vypíná horní část malého údolí, které si vytvořila voda sváděná potůčkem Chmelnice do Zubřiny. Údolí sice směřuje k západu, ale pod obcí se uzavírá do úzkého hrdla, takže obec je dobře chráněna i před převládajícími západními větry a zejména na severní straně hřbetem táhnoucím se od Paseckého vrchu. **Nejstarší písemná zmínka o obci je z roku 1357, ale z důvodů polohy v blízkosti soutoku Radbuzy se Zubřinou a tedy u křižovatky dávných stezek vedoucích od Domažlicka a od Horšovského Týna a příznivých přírodních podmínek lze usuzovat, že Hlohová je podstatně starší.**

Němci měli za 2. světové války na návrší, kterému se říká „Na vrchu“, protiletceku pozorovatelnu, která jim umožňovala sledovat nálety amerických hloubkařů vedené údolím Zubřiny i Radbuzy. Na „Paseckém vrchu“ na druhé straně hlohovského údolíčka se o svatojánské noci páli čarodějnice a oheň je vidět daleko do kraje. Tento kopec, který leží nad soutokem Radbuzy a Zubřiny, mohl sloužit jako součást dávného varovného systému upozorňujícího na příchod nepřátelského vojska do země údolím obou řek.

Mezi zajímavými památkami v obci a okolí najdeme Kostel sv. Jiljí či Vodní mlýn Paseka s kapličkou v oplotení, přibližně 1,5 km od vesnice.

Obec leží sice v poměrně velké nadmořské výšce (od 400 do 425 m nad mořem), ale její poloha v chráněném údolí mohla umožnit zemědělskou výrobu už od dávných dob, kdy bylo drsnější podnebí než dnes. (seb)

Historie fotbalu na Staňkovsku se začala psát v Hlohové

Hlohová – První fotbalový oddíl na Staňkovsku vznikl již před jednadvašáti lety v obci Hlohová. Hlohovští fotbalisté dodnes hrají na tamním

hřišti Na Myti, které bylo vymezeno v roce 1920 a jedná se zřejmě o nejstarší fotbalové hřiště na Domažlicku. „Myslím, že se můžeme

pochlubit bohatou historií a tím, že jsme byli spolu s domazlickými mužstvy Sněhářů a Šumavý průkopníky kopané na Domažlicku,“ pochvaluje si předseda TJ Sokol Hlohová Jiří Šimka.

Fotbalové hřiště na cestě mezi obcí a mlýnem v krásném přírodním prostředí na místě zvaném Na Myti vymezila parta mladých lidí pod vedením Rudolfa Pecha.

Podle Šimky současný stav hřiště a kabin odpovídá jeho stáří. „Pochopitelně bychom potřebovali lepší trávník a zázemí,“ říká s tím, že hřiště bylo vybudováno na mýtině v lese a zápasy tam proto mají zajímavou atmosféru.

Hlohovským se v roce 1920 podařilo pro hřiště získat neúrodnou obecní pastvinu, což bylo ve Staňkově, kde byla půda úrodnější, problematic-

tější. To byl důvod, proč se fotbalový oddíl zrodil v Hlohové dříve než v sousedním městě Staňkově. V roce 1926 pak na tomto hřišti začínala hrát i první staňkovská mužstva.

V roce 1939 byl oficiálně ustaven Sportovní klub Sparta Hlohová, který mimo jiné začal úspěšně hrát i v nepovinném mistrovství okrsku, jehož byl spolkazkládajícím členem.

Po válce došlo ke stěhování obyvatelstva, likvidaci Československé asociace fotbalové a začlenění Hlohové do okresu Stod, což způsobilo problémy, kvůli kterým byla činnost oddílu přerušena. V roce 1950 byla založena TJ Sokol Hlohová a o deset let později byla činnost fotbalového oddílu opět obnovena.

V sedmdesátých letech byl

mimo jiné založen tým žáků, dorostu i dívek. Svých největších úspěchů pak Sokol Hlohová dosáhl v letech 1981-1993. V sezoně 1991-1992



dosáhlo družstvo mužů historického úspěchu, když se ve II. třídě umístilo na druhé příčce a v následující sezoně toto umístění obhájilo.

V současné době má TJ Sokol Hlohová 79 členů, z toho 16 stabilních hráčů. Družstvo mužů se nachází na třetím

místě tabulky okresní čtvrté třídy. Hlohovští fotbalisté již nemají družstvo žáků ani dorostu.

„Kluci od nás hrají v okolních oddílech. V naší vesnici je momentálně málo dětí, vysvětluje Šimka. „Na delší diskuzi by byla politika státu a ani Českomoravský fotbalový svaz nevytváří dobré podmínky pro fotbal na vesnicích,“ poznamenává.

V současnosti však obec začala úspěšně prodávat stavební parcely a Šimka proto doufá, že se časem zvýší i počet dětí v obci a Hlohovští budou moci opět založit žákovské družstvo. „Hlohovská kopaná byla od svých počátků v dobrých i špatných časech spjata s obcí, takže když se bude dařit obci, bude se dařit i hlohovské kopané,“ dodal na závěr. (seb)



FOTBALOVÝ ODDÍL TJ Sokol Hlohová. Foto: TJ Sokol Hlohová

Do lavic v hlohovské škole již příští rok nikdo neusedne

STANISLAV ŠEBEK

Hlohová – Základní škola v Hlohové je stará sto a třináct let. Po letech nečinnosti byla po roce 1989 znovu otevřena a zrekonstruována. V letošním roce se však pro nedostatek žáků její brány opět uzavrou, zřejmě již nadobro.

„Bojovali jsme společně s panem starostou, aby škola zůstala otevřená. Víme, že jak se jednou škola uzavře, tak už ji těžko někdo znovu otevře,“ říká ředitelka Jitka Jagošová, která patří mezi ty, které zrušení školy mrzí nejvíce. Podle ní se však s nedostatkem žáků škola potýká už čtyři roky.

„Pořád jsme říkali, že příští rok už určitě přijdou noví prvňáčci, ale nestalo se tak. A letos už bohužel nepřišel ani jeden,“ lituje Jagošová.

V současné době školu navštěvuje pouhých šest školáků – po jednom z Hlohové a Přívozce a po dvou z Těšovic a Domažlic.

„Většina rodičů jezdí za prací jinam a děti proto do-



cházejí do školy ve Staňkově, kde navíc funguje družina a rodiče tedy mají jistotu, že je o děti postaráno, než se oni vrátí z práce,“ vysvětluje ředitelka.

Jitka Jagošová pracuje v hlohovské škole už dvanáctým rokem a zastává tam pozici učitelky, ředitelky, sekretářky i účetní.

„Je toho dost. Já nejsem moc přes papírování, raději celý týden učím. Takže jsem pak často ve volném čase musela dlouho do noci vyrizovat papíry, našťastí mi hodně pomáhají i nadřízení,“ poznamenává ředitelka s tím, že po uzavření hlohovské školy půjde pracovat jako řadová učitelka do školy v Milavčích.

Specifikem školy o šesti žáčích je, že výuka probíhá pro všechny ročníky společně.

„Do každé výuky se zapojují všechny děti. Ať se mluví o čemkoliv, zúčastní se všichni. Děti si navzájem pomáhají a když někomu něco nejde, pomůže mu starší spolužák nebo i mladší. Máme tu například integrovanou dívku, které pomáhá její mladší sestřička z druhé třídy. Děti se tak učí spolupráci i zdravé rivalitě a

vždy drží při sobě,“ popisuje Jagošová. Poznamenává, že důraz kladé především na to, aby se děti nebály ukázat, co v nich je. „Dítě, které se bojí odpovídat učitel na otázku a ukázat, co umí, to bude mít v životě těžké,“ myslí si ředitelka.

Školáci v Hlohové využívají dvě místnosti – v jedné se učí, zatímco druhá slouží jako tělocvična. Mezi školními aktivitami můžeme zmínit například navštěvování studánky pro zvěř, kterou školáci chodí pravidelně čistit či setkávání s postiženými lidmi z pobočky střediska Radost v Soběku-rech.

To vše však bude již od příštího školního roku minulostí. A budoucnost opuštěné školní budovy zůstává zatím nejasná.



JITKA JAGOŠOVÁ, poslední ředitelka hlohovské základní školy bude od příštího školního roku učit v Milavčích. Foto: Deník/Stanislav Šebek